

STRESZCZENIE

**Subiektywny dobrostan obywateli jako cel polityki państwa. Implementacje polityk
szczęścia**

Rozprawa doktorska dotyczy tematu wykorzystania badań subiektywnego dobrostanu na użytek polityk publicznych. Badania nad szczęściem, choć popularne wśród psychologów i ekonomistów, są niedostatecznie rozwinięte w politologii. Praca ma charakter interdyscyplinarny, łącząc psychologię, ekonomię, prawo, filozofię i socjologię, w pryzmacie nauk o polityce i administracji, z naciskiem na użyteczność badań subiektywnego dobrostanu dla polityk publicznych. Autor stawia sobie za cel krytyczną ocenę istniejących polityk szczęścia oraz określenie użyteczności badań ilościowych subiektywnego dobrostanu. W pracy analizie poddane zostały zróżnicowane definicje szczęścia, jego filozoficzne i neurobiologiczne podstawy, ewolucja badań nad szczęściem, metody pomiaru dobrobytu oraz przypadki polityk szczęścia oraz szczęścia w polityce. Hipotezy badawcze sugerują, że subiektywny dobrostan nie powinien być głównym celem polityki państwa i że międzynarodowe rankingi szczęścia są nieskuteczne jako narzędzia porównawcze. Autor wykorzystał różnorodne metody badawcze, by dokonać krytyki ilościowych badań szczęścia, wskazując na problemy metodologiczne i interpretacyjne oraz przedstawić rekomendacje dotyczące skutecznych implementacji polityk publicznych opartych na wskaźnikach dobrostanu.